

Pontarró del Colador

Balsareny

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A la Séquia de Manresa. Sector central del terme municipal.
Emplaçament Ctra. de Sant Feliu Sasserra (BP-4313), quan arriba al nucli de Balsareny, al costat del Pont del Riu prendre el camí direcció nord que travessa l'aqüeducte de Santa Maria, camí senyalitzat de la Ruta de la Séquia, 700 m aigües amunt.
Alçada: 298

Coordenades:

Latitud: 41.86442
Longitud: 1.88611
UTM Est (X): 407554
UTM Nord (Y): 4635323

Classificació

Número de fitxa 08018 - 184
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Manresa; Junta de la Séquia
Fitxes associades:
[Séquia de Manresa](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 20/10/2022 - 08:48

Descripció

Pontarró de la Séquia de Manresa emplaçat a uns 875 m de l'inici del canal, en una zona amb horts a l'indret on el Llobregat fa un meandre. Ha conservat íntegrament la tipologia i estructura tradicional. Obrat amb paredat comú, consta d'un arc escarser i, a la part superior, té baranes de poca alçada a banda i banda. La plataforma superior, lleugerament inclinada, permet tant el desguàs de les aigües pluvials com el pas de transeünts.

Història

La Séquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria hidràulica més importants de la Catalunya medieval. Per fer front a una greu sequera el Consell de la Ciutat de Manresa decidí construir una gran séquia, projecte que va obtenir el permís del rei Pere III. La direcció de l'obra va anar a càrrec de Guillem Catà, mestre liniador de la ciutat de Barcelona i un dels millors especialistes en aquell moment. Una primera part de les obres (des de l'inici a Balsareny fins a arribar al terme de Manresa) es va portar a terme entre 1339 i 1377.

En la part inicial la Séquia havia de passar per terrenys sota el castell, que eren propietat del baró de Balsareny, i per això la ciutat de Manresa va comptar amb el permís dels castlans, Ramon de Peguera i Mateu de Vilallonga. Les obres van començar aviat i del mateix any 1339 ja daten la resclosa i l'aqüeducte de Santa Maria. L'aqüeducte de Conangle fou construït entorn de 1340, el mateix any que el bisbe de Vic va posar l'entredit a la ciutat de Manresa quan la Séquia va entrar a les terres del terme de Sallent.

Pel que fa a aquest pontarró en concret, no sabem quan es va construir. Ja s'esmenta amb el nom de pontarró del Colador en la descripció de la Séquia de Manresa que va fer Magí Canyelles (1896: 158) al segle XVII, entorn de l'any 1680. Segons Canyelles, es trobava a 563 canes (875 m) de l'inici de la Séquia. Segons Carreté (2010: 107), el topònim colador, que no s'ha mantingut en la tradició popular, significaria un indret on l'aigua del torrent colava cap als horts riberencs.

Bibliografia

CANYELLES, Magí (1896). Descripció de la Grandesa y Antiguitats de la ciutat de Manresa – sigle XVII, Biblioteca Històrica Manresana, Manresa, Impremta d'Anton Esparbé (obra originària del 1680), p. 158, 163.

CARRETÉ PARERA, Ramon (1990, 1992, 1993, 1995). “Pont i pontarrons de la Sèquia de Manresa entre 1679 i 1867”. *Societat d'Onomàstica. Butlletí Interior*. Núms. 40, 48, 53 i 60.

CARRETÉ PARERA, Ramon (2010). *Noms de lloc, de casa i de persona de Balsareny*. Institut Cartogràfic de Catalunya, Barcelona, p. 107.

